

Så til de kommentarer, der kom. Ministeren siger, at der her ingen krav stilles. Men virkeligheden er jo, at der – hvis man ulejliger sig med at læse forslaget – er ti krav. Jeg skal ikke læse dem alle sammen op, men blot sige, at vi netop har gjort os umage med at sørge for at afgrænse målgruppen for de her ting. Begge parter skal være over 18 år, et love card er tidsbegrænset til 1 år, og man kan ikke skifte til et andet love card i perioden. Den herboende skal kunne fungere som reference for et love card med 3 års mellemrum; man kan altså ikke få et nyt love card hvert eneste år. Udlændinge har ikke ret til offentlig forsørgelse, men til gengæld har udlændinge ret til arbejdstilladelse. Og sådan er der foretaget en lang række afvejn timer i forbindelse med forslaget. Det er altså ikke en fiks idé, der bare er lagt frem.

Kl. 14:42

Så siger ministeren meget fantasifuldt, synes jeg, at det her vil føre til menneskesmugling. Der må jeg bare sige til integrationsministeren, at virkeligheden jo er, at jo flere legale veje, vi skaber, jo færre muligheder er der for dem, der ønsker at udnytte de stramme regler, vi har, til at smugle folk ind. De vil ikke i samme grad benytte sig af mulighederne. Hvis man giver dem, der måske kunne finde anledning til at betale en menneskesmugler for at komme hertil, en legal vej i stedet for, så fører det ikke til mere menneskesmugling, men til mindre menneskesmugling.

Venstres ordfører siger, at der søreme er masser af muligheder for at komme til at afprøve et forhold. Der må vi bare igen sige, at virkeligheden jo er en anden. Virkeligheden er jo, at hvis unge mennesker, der opmuntret af regeringen og et flertal i Folketinget, som har indgået en globaliseringsaftale, rejser til udlandet, så er muligheden for at vende tilbage et stort zigzagløb.

Hvis kæresten tilhører den del af verdens befolkning, som slet ikke kan få et visum til Danmark uden en nær reference, så er mulighederne meget begrænsede. Tager man ophold i det land, hvor kæresten kommer fra, så er man i gang med at underminere sine egne muligheder for på et tidspunkt eventuelt at få familiesammenføring, fordi det påvirker tilknytningskravet.

Derfor må man sige, at Venstres ordfører ikke har ret i, at der er masser af muligheder. Det er et zigzagløb, som i sidste ende fører til, at man er nødt til at indgå ægteskab, hvis man vil have en permanent og rolig tilværelse et sted, ikke i

sit eget hjemland, for det kan ikke lade sig gøre, men så dog i nærheden.

Så vil jeg gerne igen rose Socialdemokratiets ordfører for at anerkende de problemer, som følger i kølvandet på det valg, et flertal har truffet om vores udlændingepolitik. Det bestyrker selvfølgelig vores forventninger om, at der kan findes nye løsninger, hvis vi får et andet flertal i Folketinget. Det er ikke sikkert, at det skal være vores løsninger alle sammen, men der kan måske findes nye veje.

Dansk Folkepartis ordfører synes, at det er komisk og latterligt. Det skal staten ikke blande sig i, sagde hr. Martin Henriksen. Der må vi bare spørge os selv: Er det ikke lige præcis det, staten har gjort? Når man har en visumpolitik, der udelukker halvdelen af verdens befolkning på forhånd, har staten så ikke lige netop blandet sig i det? Det gælder jo også hr. Jørgen Poulsen, der ikke mener, at man skal lovgive om kæresteforhold. Nej, men det er jo de facto det, man gør ved ikke at give de her muligheder. Så udelukker man jo netop. Derfor må jeg sige, at det eneste, der er komisk og latterligt her, er, at man ikke vil se i øjnene, at de politiske valg, man har truffet, har nogle konsekvenser for en lang række danskere, som ikke har mulighed for at indrette deres liv, som de ville, uden statens indblanding.

Så har hr. Morten Messerschmidt bragt sig selv ind i debatten med en fuldstændig forkvaklet serenade om, hvordan man kan få forlænget det, altså få kærestevisum år efter år. Det sagde hr. Morten Messerschmidt også i går i radioen, og jeg vil opfordre hr. Morten Messerschmidt til at bruge en beskeden del af weekenden på rent faktisk at læse forslaget. For der står i forslaget, at det ikke kan forlænges. Et love card skal være tidsbegrænset til 1 år og skal ikke kunne forlænges. Der står også, at den herboende kun skal kunne fungere som reference for et love card med 3 års mellemrum. Så de der spørgsmål, hr. Morten Messerschmidt mener er ubesvarede, står i et forslag, der fylder lige godt en side, og jeg synes ærlig talt, det er rimeligt at forvente, at politikere, der ønsker at deltage i debatten, også læser de forslag, det drejer sig om.

Dansk Folkeparti siger også, at enhver da kan lave en erklæring om, at det er et kæresteforhold. Det synes jeg i virkeligheden bidrager til komikken. For det er jo Dansk Folkeparti, der har indført erklæringer om snart sagt hvad som helst. Hvis man kommer hertil, skal man skrive under på en erklæring om grundlæggende vær-